

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО, КРИМІНОЛОГІЯ, КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО.
КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС, КРИМІНАЛІСТИКА ТА
СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА

УДК 343.13+378.147

DOI: 10.33098/2078-6670.2022.13.25.189-196

**ЧИ ПЕРЕДБАЧЕНА МОЖЛИВІСТЬ У ПЕРЕБІГУ ДОСУДОВОГО
РОЗСЛІДУВАННЯ ОСКАРЖУВАТИ УХВАЛУ СЛІДЧОГО СУДДІ ПРО ОБРАННЯ
ЗАПОБІЖНОГО ЗАХОДУ У ВИГЛЯДІ ТРИМАННЯ ПІД ВАРТОЮ, ЯКА
ПОСТАНОВЛЕНА У ПОРЯДКУ ЧАСТИНИ 6
СТАТТІ 193 КПК УКРАЇНИ?**

Басиста Ірина Володимирівна,
доктор юридичних наук, професор
професор кафедри кримінального процесу та криміналістики
Львівського державного університету внутрішніх справ,
вул. Городоцька, 26, м. Львів, Україна, 79007
e-mail: basysta-i@ukr.net
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9707-7386>

Мета. Публікація є спробою авторки, виходячи із системного аналізу положень пункту 8 частини 2 статті 129 Конституції України, статей 177, 178, 193, 194, 196, 309, 310, 392 КПК України презентувати науковій спільноті наявні підходи та об'єктивні проблеми щодо можливості (не можливості) оскарження ухвали слідчого судді про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, яка постановлена у порядку частини 6 статті 193 КПК України. **Методика.** Аналіз та синтез наукових досягнень низки дослідників, наявної судової практики, дослідження стану нормативно-правового забезпечення, формування власних умовиводів. Системно-структурний, аналізу та синтезу, функціональний та інші **методи** використані у процесі проведення даного наукового пошуку. **Результати.** У процесі написання цієї статті наведено аргументи, які дають підстави для формулювання наступних висновків: нормами КПК України не передбачена можливість у перебігу досудового розслідування оскаржувати ухвалу слідчого судді про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, яка постановлена у порядку частини 6 статті 193 КПК України. Під час досудового розслідування, на підставі пункту 2 частини 1 статті 309 КПК України, може бути оскаржена в апеляційному порядку лише ухвала слідчого судді про застосування (котра має місце після затримання особи і не пізніше, як через сорок вісім годин з часу її доставки до місця кримінального провадження) обраного, у порядку частини 6 статті 193 КПК України, запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. **Наукова новизна.** Верховним Судом вже було сформовано висновок щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, котрий міститься в постанові колегії суддів Другої судової палати Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 13 грудня 2018 року (справа №483/1186/16-к), а колегія суддів Третьої судової палати Касаційного кримінального суду Верховного Суду повважала за необхідне відступити від зазначеного висновку. Об'єднана палата Касаційного кримінального суду Верховного Суду мала б вирішити означену проблематику, і з цією метою учасникам Науково-консультативної ради при Верховному Суді було направлено відповідне звернення від 10.01.2022 у справі №991/3440/20, яке отримане і мною та щодо якого підготовлено науковий висновок [1]. Тож спробою поділитися власними роздумами щодо означеної проблематики із колегами та сподіваюся на її об'єктивне вирішення. **Практична значимість.** Результати дослідження може бути використано у правозастосовній діяльності, під час розслідування кримінальних правопорушень.

Ключові слова: досудове розслідування, оскарження в апеляційному порядку, ухвала слідчого судді про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, ухвала слідчого судді про застосування обраного у порядку частини 6 статті 193 КПК України запобіжного заходу.

Iryna Basysta

Doctor of Legal Sciences, professor
Professor at the Department of the Criminal Procedure
Lviv State University of Internal Affairs,
Gorodotska Street, 26, Lviv, Ukraine, 79007
e-mail: basysta-i@ukr.net

IS IT POSSIBLE ACCORDING TO PART 6 OF ARTICLE 193 CPC OF UKRAINE TO APPEAL AGAINST THE DECISION OF THE INVESTIGATING JUDGE ON THE CHOICE OF PREVENTIVE MEASURE IN THE FORM OF DETENTION DURING THE PRE-TRIAL INVESTIGATION?

Purpose. The publication is an attempt of the author (based on a systematic analysis of the provisions of paragraph 8 of part 2 of Article 129 of the Constitution of Ukraine, Articles 177, 178, 193, 194, 196, 309, 310, 392 of the CPC of Ukraine) to present the existing approaches and objective problems regarding the possibility (impossibility) of appealing the decision of the investigating judge to choose the preventive measure in a form of detention, which is determined by part 6 of Article 193 of the CPC of Ukraine.

Methodology. The author analyzes and synthesizes the scientific achievements of a number of researchers, and existing case law, and investigates the state of regulatory and legal support, to form own conclusions. In conducting this research, we use such methods as system-structural, analysis and synthesis, functional, and others.

Results. In the process of writing this article, arguments are presented that give grounds for formulating the following conclusions: the norms of the CPC of Ukraine do not provide for the possibility in the pre-trial investigation of appealing the decision of the investigating judge to choose a measure of restraint in custody (Article 193 Part 6 CPC of Ukraine). During the pre-trial investigation, on the basis of paragraph 2 of part 1 of Article 309 of the CPC of Ukraine, only the decision of the investigating judge on the application of the chosen measure of restraint in the form of detention may be appealed (after the detention of a person and not later than forty-eight hours from the time of his delivery to the place of criminal proceedings in accordance with Part 6 of Article 193 of the CPC of Ukraine). **Scientific novelty.** The Supreme Court has already issued an opinion on the application of the rule of law in such legal relations, which is stated in the decision of the panel of judges of the Second Judicial Chamber of the Supreme Court of Cassation on 13 December 2018 (case 3483/1186/16-k), and the panel of judges of the Third Judicial Chamber of the Criminal Court of Cassation of the Supreme Court considered it necessary to depart from this conclusion. The Joint Chamber of the Criminal Court of Cassation of the Supreme Court should have resolved this issue, and the members of the Scientific Advisory Board at the Supreme Court were sent a request dated 10.01.2022 in case №991 / 3440/20, which was received by the author as well and a scientific conclusion was prepared. So I will try to share my thoughts on this issue with colleagues and hope for an objective solution. **Practical significance.** The results of the study can be used in law enforcement activities in the investigation of criminal offenses.

Key words: pre-trial investigation, appellate appeal, the decision of the investigating judge on choosing a measure of restraint in the form of detention, decision of the investigating judge on applying the measure of restraint chosen in accordance with part 6 of Article 193 of the CPC of Ukraine.

Постановка проблеми. Щодо узагальненого стану справ у царині оскарження на досудовому розслідуванні в апеляційному порядку процесуальних рішень слідчого судді, то маю наступні роздуми, які звісно є актуальними лише за умов наявного правового поля, та котрі вже наводила раніше у власних публікаціях, зокрема, що перелік таких ухвал слідчого судді, закріплений у статті 309 КПК України та є вичерпним (це моя власна наукова позиція, яка підтримується не всіма науковцями). При цьому, як видається, слід вирізняти:

1) можливість та правомірність оскарження на досудовому розслідуванні в апеляційному порядку ухвал слідчих суддів, які входять до вичерпного переліку частин 1 та 2 статті 309 КПК України;

2) неможливість та неправомірність оскарження на досудовому розслідуванні в апеляційному порядку ухвал слідчих суддів, які передбачені кримінальними процесуальними нормами та не включені законодавцем до вичерпного переліку частин 1 та 2 статті 309 КПК України (ВС/ККС № 757/37346/18-к від 18.10.2019 та інші);

3) можливість та правомірність оскарження на досудовому розслідуванні в апеляційному порядку ухвал слідчих суддів, які не передбачені кримінальними

процесуальними нормами та, логічно, не включені законодавцем до вичерпного переліку частин 1 та 2 статті 309 КПК України (такий правовий висновок викладений у постанові Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 12 жовтня 2017 року). Своєю чергою, Велика Палата Верховного Суду у власних висновках щодо застосування норм права від означених позицій Верховного Суду України теж не відступила, про що свідчать її постанови від 23 травня 2018 року (справа №237/1459/17, провадження №13-19кс18 та справа №243/6674-17к, провадження №13-16сво18) [2, с.10; 3; 4].

Розділяючи ту частину підходу та висновку об'єднаної палати ККС Верховного Суду, які мають місце у постанові від 31 травня 2021 року, щодо таких ухвал слідчого судді, котрі не підлягають оскарженню в апеляційному порядку під час досудового розслідування, оскільки вони «...не призводять ні до встановлення обмежень конституційних прав особи, ні до неможливості оскарження вже встановлених правообмежень, ані до перешкоджання здійсненню ефективного досудового розслідування чи кримінального провадження в цілому» [5], мушу, що буде справедливо, виділити їх у четверту групу.

А виходячи із завдань, які запропоновані у зверненні від судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду Наставного Вячеслава Володимировича у справі № 991/3440/20 та обставин, які у ньому зазначені, логічне, що можуть закрастися сумніви щодо можливості в усіх випадках оскаржувати на досудовому розслідуванні в апеляційному порядку ухвали слідчих суддів, які входять до вичерпного переліку частин 1 та 2 статті 309 КПК України (котрі включені мною до першої групи). Але це не так. Таких, навіть наукових сумнівів, бути не повинно. І тут радше варто вести мову про те, що наявна проблема бере свій початок від різних підходів суддів, адвокатів, прокурорів до розуміння таких процесуальних рішень слідчого судді, як ухвала про *застосування* запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою; ухвала про *обрання* запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, а також особливостей, котрі мають місце упродовж здійснення спеціального досудового розслідування. Саме висвітленню складових проблематики під означеним кутом зору присвячена дана наукова розвідка, адже станом на сьогодні єдиного підходу ще не сформовано.

Аналіз останніх досліджень та публікацій засвідчує, що такі процесуалісти, як Бобечко Н.Р., Гловюк І.В., Шевердін М.М. вельми ґрунтовно досліджували проблеми, які виникають у даній царині, однак на сьогодні поза увагою науковців залишилися ті із них, які слідують із можливості (не можливості) оскарження на досудовому розслідуванні ухвали слідчого судді про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, яка постановлена у порядку частини 6 статті 193 КПК України.

Постановка завдання. Ставиться завдання проведення аналізу та синтезу поглядів науковців і практиків, законодавчих положень, судових позицій, а також напрацювання аргументів, які дають підстави для відповіді на запитання щодо того, чи передбачена можливість у перебігу досудового розслідування оскарження ухвали слідчого судді про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, яка постановлена у порядку частини 6 статті 193 КПК України?

Виклад основного матеріалу дослідження. По-перше, сама конструкція чинної частини 1 статті 309 КПК України, а саме, серед іншого, наявність у ній пунктів 1 та 2 у наявному викладі вже передбачає, що законодавцем розмежовано два різні підходи, а саме: можливість оскаржити на досудовому розслідуванні в апеляційному порядку *відмову* слідчого судді у наданні дозволу на затримання (це положення пункту 1 частини 1

статті 309 КПК визнано таким, що відповідає Конституції України (є конституційним), згідно з Рішенням Конституційного Суду № 5-р/2020 від 17.03.2020 [6]) та можливість оскаржити під час досудового розслідування в апеляційному порядку застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою або відмову в його застосуванні (пункт 2 частини 1 статті 309 КПК України) [7]. У цій статті не передбачено можливості оскарження на досудовому розслідуванні в апеляційному порядку ухвали слідчого судді про надання дозволу на затримання, котре є тимчасовим запобіжним заходом (частина 2 статті 176 КПК України) на відміну від всіх інших запобіжних заходів.

По-друге, у частині 5 статті 190 КПК України зазначено, що ухвала про відмову в наданні дозволу на затримання з метою приводу може бути оскаржена в порядку, передбаченому цим Кодексом [7], що узгоджується із вище наведеними положеннями пункту 1 частини 1 статті 309 КПК України. При цьому категоричним є законодавець щодо ухвали про дозвіл на затримання, яка оскарженню не підлягає (логічне, що й ці положення визнано такими, що відповідають Конституції України (є конституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду № 5-р/2020 від 17.03.2020 [6]).

Такі обидва підходи законодавця та Конституційного Суду, як на мене, є логічними і послідовними, котрі слідує із завдань кримінального провадження та розуміння затримання, як тимчасового запобіжного заходу.

По-третє, Законом України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо вдосконалення окремих положень у зв'язку із здійсненням спеціального досудового розслідування», котрий набрав чинності 14.05.2021., перше речення частини шостої статті 193 викладено в такій редакції:

«6. Слідчий суддя, суд розглядає клопотання про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та може обрати такий запобіжний захід за відсутності підозрюваного, обвинуваченого лише у разі доведення прокурором наявності підстав, передбачених статтею 177 цього Кодексу, а також наявності достатніх підстав вважати, що підозрюваний, обвинувачений виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або оголошений у міжнародний розшук» [8].

Варто констатувати, що процедура обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою за відсутності підозрюваного, обвинуваченого була передбачена у цій частині статті 193 КПК України й до цитованих вище змін, у первинній її редакції, та застосовувалася за умови доведення, що крім наявності підстав, передбачених статтею 177 КПК, підозрюваний, обвинувачений оголошений в міжнародний розшук [7]. Таке положення кореспондується із загальними положеннями спеціального досудового розслідування, котрі наявні у чинному КПК України від жовтня 2014 року, коли Кодекс доповнено главою 24¹ згідно із Законом № 1689-VII від 07.10.2014. та передбачені із відповідними змінами станом на сьогодні, і наведені у статті 297¹ Глави 24¹ «Особливості спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень» КПК України [7]. Процедура обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою за відсутності підозрюваного, обвинуваченого, котра міститься у частині 6 статті 193 КПК України, серед іншого, а саме «...підозрюваний, обвинувачений виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором» [7] також пов'язана з оголошення його у міжнародний розшук та є однією із засадничих концепцій провадження такого розшуку і його результативного і законного завершення – затримання розшукуваної особи на підставі вмотивованого процесуального рішення слідчого судді, яким у даному конкретному випадку є ухвала про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Дещо відходячи від задекларованої проблематики, але в її руслі та з метою відображення її глибини, лише побіжно звернуся до напрацювань своїх колег та відзначу, що схожі вимоги містить “INTERPOL`s Rules on the processing data” у статті 82 щодо вимог для публікації «червоної картки» стосовно особи. Однак проблема полягає в тому, що для виставлення щодо особи «червоної картки» необхідно *обрання* щодо особи запобіжного заходу. Відповідно до КПК України для обрання щодо особи запобіжного заходу заочно особа має бути оголошеною в міжнародний розшук. Відповідно, має місце «замкнене коло», за якого міжнародний розшук та заочне обрання запобіжного заходу є необхідними умовами одне для одного. Інша проблема криється у різних підходах до розуміння моменту оголошення особи в міжнародний розшук, а саме: чи це момент винесення слідчим відповідної постанови чи прийняття Інтерполом заяви слідчого. При цьому, серед науковців та практиків у цій царині теж точаться дискусії, й судова практика є неоднозначною. Є судові рішення, коли саму лише постанову прокурора про оголошення особи в міжнародний розшук судді вважали формальною (Ухвала Київського апеляційного суду у справі № 757/24725/19-к від 17.07.2019 р.), очевидно пристаючи на позиції, що обов'язковою умовою для оголошення особи в міжнародний розшук є звернення до Інтерполу. Але варто зазначити, що не всі судді погоджуються з вищезазначеною позицією. Так, у справі № 991/3010/19 Вищий антикорупційний суд визнав факт винесення слідчим постанови про оголошення особи в міжнародний розшук достатнім, оскільки повважав, що «положення частини 6 статті 193 КПК України не зобов'язують при вирішенні питання про обрання запобіжного заходу доводити факт перебування особи в розшуку, йдеться лише про оголошення в міжнародний розшук» [9].

З огляду наведеного, варто правильно розуміти сприйняття законодавцем цієї процедури обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою за відсутності підозрюваного, обвинуваченого, котра міститься у частині 6 статті 193 КПК, як обрання, так би мовити, тимчасового запобіжного заходу, а відповідну ухвалу слідчого судді варто сприймати на кшталт ухвали про надання дозволу на затримання з метою приводу (стаття 190 КПК України), яке реалізується у загальному порядку розслідування та котра (ухвала про дозвіл на затримання) оскарженню не підлягає (частина 5 статті 190 положення якої визнано такими, що відповідають Конституції України (є конституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду № 5-р/2020 від 17.03.2020. [6]). Очікую й на критику колег щодо саме таких моїх роздумів-порівнянь, і, забігаючи наперед, лише означу, що не переслідую у жодному випадку мету висвітлення ідентичності таких різних запобіжних заходів, як тримання під вартою та затримання, яке є тимчасовим запобіжним заходом, бо звісно, що сприйняття моїх позицій у такому руслі буде не правильним та випадатиме із контексту загальної задекларованої тут проблематики, а лише хочу донести, що за умов наявного правового поля, слідуючи “INTERPOL`s Rules on the processing data” та вимогам інших міжнародних документів щодо розшуку, законодавець й передбачив у частині 6 статті 193 КПК України відмінну від загальної *процедури застосування*, котра передбачена у інших статтях § 1 Глави 18 КПК України, й *процедуру обрання* запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою за відсутності підозрюваного, обвинуваченого (перше речення частини 6 статті 193 КПК України).

Більше того, на підтвердження саме такої логіки речей дозволю собі процитувати останнє речення частини 6 статті 193 КПК «...що після *затримання* особи і не пізніш, як через сорок вісім годин з часу її доставки до місця кримінального провадження слідчий суддя, суд за участю підозрюваного, обвинуваченого *розглядає питання про*

застосування обраного запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою або його зміну на більш м'який запобіжний захід, про що постановляє ухвалу» [7]. Тобто законодавець, в межах здійснення спеціального досудового розслідування, виходячи із формулювання першого та другого речення частини 6 статті 193 КПК України, чітко розмежовує два різні порядки та два процесуальні рішення слідчого судді, а саме: *обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою за відсутності підозрюваного, обвинуваченого у порядку частини 6 статті 193 КПК України та застосування обраного у порядку частини 6 статті 193 КПК України запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою до затриманої особи після її доставки до місця кримінального провадження (або його зміну на більш м'який запобіжний захід).*

Виходячи із такого стану справ, не поділяю підхід колеги суддів Другої судової палати Касаційного кримінального суду Верховного Суду, котрий має місце при винесенні постанови від 13 грудня 2018 року у справі №483/1186/16-к. Не підтримую висновок цієї судової палати, що «...чіткого розмежування між поняттями «застосування запобіжного заходу» та «обрання запобіжного заходу», який би мав різні процесуальні наслідки, кримінальний процесуальний закон не містить» [10]. Не вважаю також, що у «...Кримінальному процесуальному кодексі України не передбачено іншого процесуального документа, крім ухвали про застосування запобіжного заходу (стаття 196 КПК) під час вирішення питань, пов'язаних з такими заходами» [10; 11]. З огляду на зазначене, Верховний Суд не визнав підстав для відмови в апеляційному оскарженні ухвали, постановленої в порядку частини 6 статті 193 КПК [11].

Натомість вважаю, що нормами чинного КПК України не передбачена можливість оскарження ухвали слідчого судді *про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою*, яка постановлена у порядку частини 6 статті 193 КПК України, оскільки переконана, що за змістом пунктів 1-2 частини 1 статті 309, статті 310, частини 2 статті 176, частини 5 статті 190, статей 177, 178, Глави 24¹, статті 2 КПК України та інших, під час досудового розслідування може бути оскаржена в апеляційному порядку лише ухвала слідчого судді *про застосування* (котре має місце після затримання особи і не пізніше, як через сорок вісім годин з часу її доставки до місця кримінального провадження) *обраного*, у порядку частини 6 статті 193 КПК України, запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Висновки. Нормами КПК України не передбачена можливість оскарження у перебігу досудового розслідування ухвали слідчого судді *про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою*, яка постановлена у порядку частини 6 статті 193 КПК України.

Під час досудового розслідування, на підставі пункту 2 частини 1 статті 309 КПК України, може бути оскаржена в апеляційному порядку лише ухвала слідчого судді *про застосування* (котре має місце після затримання особи і не пізніше, як через сорок вісім годин з часу її доставки до місця кримінального провадження) *обраного*, у порядку частини 6 статті 193 КПК України, запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Список використаних джерел

1. Басиста І.В. Науковий висновок щодо апеляційного оскарження під час досудового розслідування ухвали слідчого судді, що постановлена в порядку частини 6 статті 193 КПК України (на виконання звернення від судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду В.В. Наставного у справі № 991/3440/20). 26 січня 2022 року. 16 с.
2. Басиста І.В. Чи підлягають оскарженню в апеляційному порядку ухвали слідчих суддів про встановлення строків закінчення досудового розслідування: теорія та

практика. *Наукові записки Національного університету «Кієво-Могилянська академія».* Юридичні науки». 2020. Вип. 5. С. 10-18. URL: <http://nrplaw.ukma.edu.ua/article/view/208064>

3. Басиста І.В. Науковий висновок з питань, пов'язаних з визначенням поняття «рішення слідчого судді, ухвалення якого не передбачене КПК України» (на виконання звернення із реєстраційним вхідним номером Верховного Суду 123/0/26-21 від 10.03.2021. від судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду В. В. Короля). 14 квітня 2021 року. 12 с.

4. Басиста І.В. Окремі підходи до розуміння критеріїв, що дозволяють віднести рішення слідчого судді до тих процесуальних рішень, що підлягають (не підлягають) оскарженню на досудовому розслідуванні. *Кримінальна юстиція в Україні: реалії та перспективи: Матеріали круглого столу* (Львів, 11 червня 2021 року). Львів: ЛьвДУВС, 2021. С. 150-156. URL: <https://www1.lvduvs.edu.ua/uk/library/materialy-naukovykh-konferentsii.html>

5. Постанова об'єднаної палати Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 31 травня 2021 року у справі №646/3986/19 (провадження №51-3335км20). URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/97429838>

6. Рішення Конституційного Суду України № 5-р/2020 від 17.03.2020. URL: https://zakononline.com.ua/documents/show/484348_650711

7. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012. База даних «Законодавство України»/ ВР України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17/page8>

8. Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо вдосконалення окремих положень у зв'язку із здійсненням спеціального досудового розслідування: Закон України. Документ 1422-IX, прийняття від 27.04.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1422-20#n16>

9. Шевердін М. Міжнародний розшук особи як необхідна умова спеціального (заочного) кримінального провадження (in absentia): проблеми правозастосування. 12 серпня 2020 року URL: https://jurliga.ligazakon.net/analitics/197523_mzhnarodniy-rozshuk-osobi-yak-neobkhdna-umova-spetsalnogo-zaochnogo-kriminalnogo-provadhennya-in-absentia-problemi-pravozastosuvannya

10. Постанова колегії суддів Другої судової палати Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 13 грудня 2018 року у справі №483/1186/16-к. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/78627978>

11. Яновська О. Захист конвенційних прав у кримінальному провадженні. Судова практика Касаційного кримінального суду та Великої Палати Верховного Суду. *Юридична газета*. №8 (714). URL: <https://jur-gazeta.com/publications/practice/kriminalne-pravo-ta-proces/zahist-konvenciynih-prav-u-kriminalnomu-provadhenni.html>

References

1. Basysta, I.V. Scientific conclusion on the appeal against the pre-trial investigation of the decision of the investigating judge, issued pursuant to Part 6 of Article 193 of the CPC of Ukraine (pursuant to the appeal of the judge of the Criminal Court of Cassation of the Supreme Court . January 26, 2022. 16 p. (in Ukrainian)

2. Basysta, I.V. (2020). Chy pidlihaiut oskarzhenniu v apeliatsiinomu poriadku ukhvaly slidchikh suddiv pro vstanovlennia strokiv zakinchennia dosudovoho rozsliduvannia: teoriia ta praktyka [Are judgments of investigating judges on setting deadlines for pre-trial investigations

subject to appeals: theory and practice]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Kyievo-Mohylianska akademiia». Yurydychni nauky»,* 5. pp. 10-18. Available at: <http://nrplaw.ukma.edu.ua/article/view/208064> (in Ukrainian)

3. Basysta, I.V. (2021). Scientific conclusion on issues related to the definition of "decision of the investigating judge, the adoption of which is not provided by the CPC of Ukraine". (2021, April 14). 12 p. (in Ukrainian)

4. Basysta, I.V. (2021). *Okremi pidkhody do rozuminnia kryteriiv, shcho dozvoliaut vidnesty rishennia slidchoho suddi do tykh protsesualnykh rishen, shcho pidliahaiut (ne pidliahaiut) oskarzhenniu na dosudovomu rozsliduvanni* [Some approaches to understanding the criteria that allow to refer the decisions of the investigating judge to those procedural decisions that are (are not) subject to appeal in the pre-trial investigation]. *Kryminalna yustytisia v Ukraini: realii ta perspektivy: Materialy kruhloho stolu.* Lviv (2021 June 11). Lviv: LvDUVS. Pp. 150-156. Available at: <https://www1.lvduvs.edu.ua/uk/library/materialy-naukovykh-konferentsii.html> (in Ukrainian)

5. Resolution of the Joint Chamber of the Criminal Court of Cassation of the Supreme Court of 31 May 2021 in case №646 / 3986/19 (proceedings №51-3335km20). Available at: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/97429838> (in Ukrainian)

6. Decision of the Constitutional Court of Ukraine № 5-r / 2020 (2020, March 17). Available at: https://zakononline.com.ua/documents/show/484348_650711 (in Ukrainian)

7. Criminal Procedure Code of Ukraine (2012, April 13). Available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17/page8> (in Ukrainian)

8. On Amendments to the Criminal Procedure Code of Ukraine to improve certain provisions in connection with the special pre-trial investigation: Law of Ukraine. Document 1422-IX, adoption dated 27.04.2021. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1422-20#n16> (in Ukrainian)

9. Sheverdin, M. (2020). International search for a person as a necessary condition for special (correspondence) criminal proceedings (in absentia): problems of law enforcement. August 12. Available at: https://jurliga.ligazakon.net/analytics/197523_mzhnarodniy-rozshuk-osobi-yak-neobkhdna-umova-spetsalnogo-zaochnogo-kriminalnogo-provadhennya-in-absentia-problemi-pravozastosuvan (in Ukrainian)

10. Resolution of the panel of judges of the Second Judicial Chamber of the Criminal Court of Cassation of the Supreme Court in case №483 / 1186/16-k (2018, December 13). Available at: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/7862797> (in Ukrainian)

11. Yanovska, O. Protection of Convention Rights in Criminal Proceedings. Judicial practice of the Criminal Court of Cassation and the Grand Chamber of the Supreme Court. *Legal newspaper*, 8 (714). Available at: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/kriminalne-pravo-ta-proces/zahist-konvencynih-prav-u-kriminalnomu-provadhenni.html> (in Ukrainian)

Стаття: надійшла до редакції 11.05.2022
прийнята до друку 23.05.2022
The article: is received 11.05.2022
is accepted 23.05.2022

Бібліографія: Басиста І. В. Чи передбачена можливість у перебігу досудового розслідування оскаржувати ухвалу слідчого судді про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, яка постановлена у порядку частини 6 статті 193 КПК України?. *Науково-інформаційний вісник Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького: Журнал. Серія Право.* Івано-Франківськ: Редакційно-видавничий відділ Університету Короля Данила, 2022. Вип. 13 (25). С. 189-196. DOI: 10.33098/2078-6670.2022.13.25.189-196.

